

Bosna i Hercegovina Босна и Херцеговина

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

**Broj: S1 3 U 042582 22 U
Sarajevo, 24.01.2024. godine**

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Efrima Čosića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić u upravnom sporu tužitelja „I-SELIMović“ d.o.o. Cazin, kojeg zastupa punomoćnik Jasmin Abdagić, advokat iz Cazina, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1164-9/20 od 03.03.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 24.01.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se rješenje tuženog, broj: JN2-01-07-1164-9/20 od 03.03.2020. godine, i predmet vraća tuženom na ponovno postupanje.

Nalaže se tuženom da tužitelju naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 30 dana od dana prijema ove odluke, dok se sa viškom potraživanja preko dosuđenog iznosa tužba odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog broj: JN2-01-07-1164-9/20 od 03.03.2020. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o dodjeli ugovora, broj: 01-05-1215/17 od 17.02.2017. godine, ugovornog organa JU „Zavod za prostorno uređenje“ Bihać, u postupku javne nabavke „rekonstrukcija saobraćajnica nakon realizacije projekta izgradnje sistema odvodnje i prečišćavanja otpadnih voda“ i odbijen

**Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321**

je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, zbog povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe navodi da je osporeni akt donesen u suprotnosti sa uputama datim u presudi Suda BiH, broj: S1 3 U 035324 20 U od 09.12.2021. godine. Navodi, da je u citiranoj presudi navedeno da tuženi pogrešno primjenjuje odredbu člana 60. stav 2. Zakona o javnim nabavkama, te ističe da tuženi nije imao zakonsko uporište, da nakon isteka roka zahtijeva produženje roka važenja ponuda. Ističe, da je tuženi u ponovnom postupku povrijedio odredbe člana 62. Zakona o upravnim sporovima BiH, odnosno nije postupio po uputama suda, nego naprotiv, u obrazloženju osporenog rješenja ponavlja iste razloge kao u obrazloženju ranije ukinutih rješenja. Navodi, da je žalbom ukazivao na povrede tačke 5.1 TD, kojom je propisano da će ugovorni organ odbaciti ponudu ukoliko garancija ponude nije pravilno dostavljena, kao i na povredu u pogledu nedostataka, a vezano za ispunjavanje uvjeta iz tačke 3.4.2 b2 TD. Smatra, da je tuženi povrijedio odredbu člana 104. stav 1. ZJN, obzirom da nije raspravljao o navodima tužitelja, a što je bio u obavezi, jer tužitelj nije pobijao ranije rješenje, obzirom, da je isto bilo pozitivno za njega, pa o njegovim žalbenim navodima nije ni raspravljeno. Navodi, da je tuženi pogrešno primjenio odredbu člana 60. stav 2. ZJN, te ističe da se radi o krajnjem roku. Ističe, da je tuženi bio u obavezi raspraviti sve žalbene navode, te da mu je bilo onemogućeno raspravljanje u ovoj upravnoj stvari. Ukazuje da je nejasno, da li su se ugovorni organ i tuženi uopće upuštali u analizu ponude „Behić Sanny Boy“ d.o.o. Bihać, a posebno u ispravke ponude koja je dostavljena nakon dostavljanja prvobitne ponude. Konačno je predložio da Sud meritorno riješi ovu upravnu stvar ili da tužbu uvaži, osporeni zaključak poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak i obaveže tuženi na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.047,15 KM.

Tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH i ugovorni organ JU „Zavod za prostorno uređenje“ Bihać su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH (Službeni glasnik BiH, broj: 19/02 do 74/10 u daljem tekstu ZUS), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi, da je ugovorni organ JU „Zavod za prostorno uređenje“ Bihać pokrenuo postupak javne nabavke „rekonstrukcija saobraćajnica nakon realizacije projekta izgradnje sistema odvodnje i prečišćavanja otpadnih voda“ te je nakon okončanog postupka dana 17.02.2017. godine, donio odluku o dodjeli ugovora broj: 01-05-1215/17, kojom se ugovor u konkretnoj javnoj nabavci dodjeljuje ponuđaču Behić Sanny Boy d.o.o. Bihać. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu, koju je tuženi osproenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da je ugovorni organ pravilno proveo postupak javne nabavke, te da je ponuda izabranog ponuđača u cijelosti u skladu sa

zahtjevima iz tenderske dokumentacije, odnosno donio je odluku kao i u ranijem rješenju od 26.03.2019. godine, koje je poništeno odlukom ovoga Suda.

Osporeno rješenje je doneseno pogrešnom primjenom materijalnog propisa.

Presudom Suda BiH, broj: S1 3 U 035324 20 U od 09.12.2021. godine, poništeno je rješenje tuženog, broj: JN2-01-07-1-164/20 od 26.03.2019. godine, i predmet je vraćen tuženom na ponovni postupak. U obrazloženju predmetne presude sadržane su jasne primjedbe i upute ovog suda, u odnosu na dostavljanje od strane ugovornog organa svim ponuđačima zahtjev za produženje važnosti ponude i produženje garancije za ozbiljnost ponuda.

Presudom je ukazano na odredbu člana 60. stav 2. i 3. Zakona o javnim nabavkama u („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), kojom je propisano, da u periodu važenja ponude, ugovorni organ može zahtijevati od ponuđača, u pisanoj formi, da produži period važenja ponude do određenog roka. Svaki ponuđač ima pravo odbiti takav zahtjev i u tom slučaju ne gubi pravo na povrat garancije za ozbiljnost ponude. Ako ponuđač ne odgovori na pismeni zahtjev ugovornog organa u pogledu produženja perioda važenja ponude, ili ne pristane produžiti rok važenja ponude, ili ne osigura produženje garancije za ozbiljnost ponude, smatra se da je ponuđač odbio zahtjev ugovornog organa, te se njegova ponuda ne razmatra u daljnjem toku postupka.

U konkretnom slučaju nije sporno, da je krajnji datum za produženje važnosti ponude, odnosno za dostavljanje tog zahtjeva, u skladu sa odredbom člana 60. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, u konkretnom slučaju je bio 16.01.2017. godine, a da je ugovorni organ dana 27.01.2017. godine, aktom broj: 03/09-05-765/17 od 27.01.2017. godine, dostavio svim ponuđačima zahtjev za produženje važnosti ponude i produženje garancije za ozbiljnost ponuda. Sporno je što tuženi nije postupio po uputama ovog suda datim u presudi broj: S1 3 U 035324 20 U od 09.12.2021. godine. Naime, tuženi je bio dužan da postupi na način propisan Zakonom o javnim nabavkama, odnosno u skladu sa uputama datim u presudi od 09.12.2021. godine, a ne da paušalno zaključuje da su tokom vođenja postupka okolnosti uticale na nemnogunost primjene odredbe člana 60. stav 2. ZJN.

Valja ukazati, da je odredbom člana 62. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine propisano da se, kad sud poništi konačni upravni akt, protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništen akt donesen. Ako prema prirodi stvari, koja je bila predmet spora treba umjesto poništenog konačnog upravnog akta donijeti novi upravni akt, nadležna institucija dužna je da ga donese bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Nadležna institucija je, pri tome, vezana pravnim shvatanjem Suda i primjedbama u pogledu postupka. Ovo vijeće ukazuje i na odredbu člana 64. stav 3. Zakona o upravnim sporovima BiH kojom je propisano da odgovorno lice u nadležnoj instituciji koje ne postupi u skladu sa odredbama člana 62., 63. i 64. ovog zakona, čini težu povredu službene dužnosti.

Tužitelju pripada pravo na naknadu troškova spora u znosu od 380,80 KM, s obzirom da je uspio u upravnom sporu, a na osnovu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH. Troškovi se odnose na naknadu za sastav tužbe u predmetima neprocjenjive vrijednosti spora, prema Tarifi o naknadama i nagradama advokata u FBiH, člana 19. u vezi sa članom 12, i iznose 80 bodova, odnosno 240,00 KM, uvećano za troškove PDV u iznosu od 40,80 KM, kao i troškove uplaćene sudske takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM. U preostalom dijelu, sa viškom potraživanja naknade troškova spora, tužba je odbijena, jer nije postavljena u skladu sa navedenom Tarifom.

Kako je osporeni akt donesen uz povrede pravila upravnog postupka na koje je ukazano ovom odlukom, valjalo je osporeni akt poništiti primjenom člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. U ponovnom postupku će tužena postupiti po uputama ove presude, te pravilnom primjenom materijalnog propisa donijeti na zakonu zasnovanu odluku.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PRESJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Ljiljana Lalović

